

ficia, et nescitur, cujus possessionem prius adeptus sit. Deinde in Concil. Later. sub d. Alexandro III. optio ista sublata est, et beneficiatus privabatur priori beneficio, non ipso jure, sed per sententiam (*cap. 3. de cler. non resid.*)—Tum in Concil. Later. sub Innocentio III. definitum est, ut obtinens alterum beneficium curatum, dignitatem, aut personatum, priori ipso jure sit privatus (*cap. 28. h. t.*), et nisi sine mora prius beneficium in manibus superioris dimiserit, ipso jure utroque careat, fiatque inhabilis ad sacr. ordines, et quodcumque beneficium, ex Constitut. Joann. XXII. *Execrabilis h. t.*

2.º Ex jure Trid. *Sess. 7. c. 4. de reform.*, obtinens quodcumque secundum beneficium incompatible, priori ipso jure; et si utrumque retinere præsumperit, utroque pariter ipso jure privatus existit: ita hodie communis cum S. Congr. declarante, quod Trident. *l. c.* non solum confirmaverit constitutionem *c. 28. de multa h. t.*, sed etiam illam ampliaverit ad quæcumque beneficia, etiam simplicia incompatibilia: ut proinde hodie inter incompatibilitatem beneficiorum curatorum, dignitatum, personatum, et beneficiorum simplicium, quoad effectum nulla sit differentia. Nam Trid. generaliter dicit: *quicumque de cetero plura curata, aut aliàs incompatibilia beneficia; et subdit particulam implicativam: præsertim contra formam Const. Inn. III. de multa; ergo Trid. comprehendit generaliter omnia beneficia incompatibilia.*

3.º Beneficium prius vacare incipit eodem instanti, quo obtenta est pacifica possessio alterius beneficii (*c. 28. h. t. in 6.*) Quod quidem rectè statutum est, ne fortè beneficiatum contingat, utroque privari, si ante pacificam possessionem alterius, etiam quoad fructus, prius amitteretur, et posterius propter litigia, et turbationes non obtineretur. Porro collator à die vacationis, quo possessio pacifica alterius beneficii obtenta est, illud prius statim conferre potest alteri Clerico, et intra 6 menses (si verò est patronatum laicum intra 4 menses) debet; alioquin potestas conferendi devolvitur ad Superiorem; et collator de suis proventibus tantum in utilitatem Ecclesiæ, cujus est illud beneficium, conferre tenetur, quantum perceptum est à tempore vacationis (*c. 28. h. t.*) At in possessionem novus beneficiatus introduci non debet, altero non vocato; cum ei forsitan Jus possit competere retinendi (*c. 28. eod. in 6.*), nisi notoria esset possessio pacifica alterius beneficii. Tunc autem censetur possessio non esse pacifica, dum beneficiatus statim in principio, hoc est, intra unum, vel alterum mensem incipit turbari judicialiter, vel extrajudicialiter. Ceterum æquitas Canonica suadet, ut beneficiatus, post obtentam pacificam possessionem secundi, non cogatur dimittere statim possessionem primi beneficii; ne forsitan ei lites oriantur super secundo, et ita utroque privetur.

Quo sensu intelligendi sunt DD. dicentes vacationem istam accidere post duos menses pacificæ possessionis: loquuntur enim de vacatione facti, seu actuali dimissione possessionis, non verò de vacatione juris, cum resolutio tituli fiat à momento acquisitæ possessionis pacificæ (*cit. cap. 28. hoc tit. in 6.*)

42. Q. VIII. *Qui sint casus, in quibus, obtento beneficio secundo, non vacat primum?*

R. Seqq. 1.º Obtento Cardinalatu, non vacat prior Episcopatus, Canoniam, vel aliud beneficium, nisi obstaret residentia utrinque requisita: quo casu opus esset dispensatione.—2.º Obtento Episcopatu solum tituli, in terris infidelium sito, non vacat prior Canoniam, vel aliud beneficium; cum talis Episcopatus non habeatur quoad possessionem. At si Episcopus possessionatus obtineat Abbatiam, vel aliud incompatible beneficium, collatio sine dispensatione non valet.—3.º Si secupdum beneficium accessorie uniatur priori, vel detur in commendam temporalem, vel si primum sit insufficienti, et addatur ei alterum simplex non exposcens residentiam: nam in his et similibus casibus nulla est incompatibilitas beneficiorum. At in illo casu, quo prius beneficium est sufficiens, et additur ei alterum sufficiens ratione residentie compatibile, attento jure Trid. videtur prius vacare ipso facto; quia reverà ex capite sufficientie est incompatible; adeoque comprehenditur sub dispositione *sess. 7. cap. 4. de refor.* Gonzalez tamen, et alii dicunt primum non vacare, nisi per sententiam Ordinarii.

43. Q. IX. *An ad introducendam vacationem beneficiorum, quæ ipso jure Tridentini vacant, requiratur sententia declaratoria?*

R. Cum distinctione: et quidem, ad vacationem prioris, obtento secundo incompatible, nulla requiritur declaratio; sed sufficit sola incompatibilitas, cum hic nullum sit delictum, quod declaretur. Econtra, ad privationem secundi requiritur sententia declaratoria; nam privatio ista vim habet pœnæ propter inobedientiam contra Sac. Canones commissam, quatenus beneficiatus prius illud beneficium sine mora coram Superiore non dimisit, sed utrumque retinere præsumpsit. Eadem doctrina procedit in casu, quo quis duo beneficia dispensative obtinens, pacifice acquisivit tertium incompatible; tunc enim prioribus ipso jure privatur absque ulla declaratione (*Clem. 3. de præbend.*)—Nec obstat, quod acquisitio tertii beneficii sit invalida (*c. 3. de off. ord. in 6. Trid. sess. 24. c. 17. de refor.*); nam sufficit, quod tertium beneficium sit pacifice possessum de facto. Sic etiam intrusus in beneficium curatum de facto, priori ipso jure privatur (*c. 48. h. t. in 6.*)

§. IV.

De reservatione beneficiorum.

44. Nota I. Quod reservatio est: beneficii vacaturi per Superiorem ad se facta avocatio. Et hæc regulariter fit à solo Papa ex variis causis justis; nam ad Sedem Romanam primitus pertinebant omnia beneficia, quorum collationem liberaliter concessit inferioribus collatoribus; non utique privative, sed cumulative, adeoque justè aliqua sibi reservare potest: tum quia ad sedem Rom. undique confluent pauperes Clerici, quibus

etiam vult liberaliter providere; tum denique, ut per hoc conservetur debita reverentia, et major inferiorum Ecclesiarum cum Romana communicatio. Insinuantur hæ rationes c. 44. *de præb.* in 6. et reg. 8. *Cancell.*

Nota II. Reservationem variè dividi:—1.º *In generalem*, qua in communi et indeterminatè reservantur beneficia: v. g. omnia beneficia regni, omnes Ecclesiæ cathedrales, metropolitanæ etc.; et *specialem*, qua reservantur certa et determinatâ beneficia; vel *in certo loco*, v. g. in Ecclesia hac numero; vel *ratione certæ qualitates* ut dignitates; vel *ratione personæ*, ut pro hoc Clerico.—2.º *In temporalem* usque ad beneplacitum Papæ, et hæc mortuo Papa expirat; et *perpetuam*, dum beneficia reservantur sedi Apostolicæ, ejusque successoribus in papatu.—3.º *In fixam*, seu *continuam*, quæ tempore aut loco non interrumpitur; et *discontinuum*, seu *eventualem*, quæ interrumpitur ratione mensis, aut loci.—4.º *In irritantem*, cui additum est decretum, seu clausula irritans, v. g. *decernentes irritum et inane, quicquid secus scienter vel ignoranter contigerit attentari*; et *simpliciter avocantem*, seu *prohibentem*, cui talis clausula non est addita. Inter has est discrimen notabile: nam reservatio sine decreto irritante probabiliter non impedit valorem collationis, vel saltè non inficit titulum coloratum et possessionem; econtrâ, reservatio cum decreto impedit valorem collationis, et insuper inficit titulum coloratum, possessionem et omnia, quæ inde consequuntur, ut patet ex decreto Clem. VII. incip. *Admonet* ibi: *declaramus præteritas collationes nullum titulum, vel colorem tribuisse, aut in futurum tribuere.* Ignoranti tamen Clerico succurritur, ut ad prius beneficium, etsi jam alteri collatum fuerit, redire valeat; non tamen illi, qui scienter acceptavit beneficium Papæ reservatum vel difficile se præbuit ad illius dimissionem (c. 20. *h. t. in 6.*)—5.º *In eam, quæ est clausa in corpore juris communis*: qualis censetur illa, quæ continetur in Decretalibus Gregorianis, in Sexto et Clementinis; et *in eam, quæ est extrâ corpus juris communis*, ut in Extravagantibus, regulis Cancellariæ, et aliis constitutionibus Apostolicis; et specialiter in concordatis cum Sancta Sede initis, de quibus infra.

Nota III. Hæc duo: *Vacare apud sedem* et *vacare in Curia* synonymicè usurpari à Glossa, Garzia, Card. de Luca, et aliis. At Gomez, Covar, Engl., et alii dicunt ea differre tanquam magis et minus patens; ita ut omnia beneficia vacantia apud sedem, etiam vacant in curia, sed non econtrâ. Illa autem beneficia dicuntur *vacare apud sedem*, quæ vacant per verum obitum beneficiarii, sive is moriatur in curia Romana (c. 2. *h. t. in 6.*), sive in loco vicino, ultra duas dietas legales à curia non distante (cap. 34. *eod. in 6.*) *In curia* verò vacant: beneficia omnia, quæ non tantum verè per obitum, sed etiam fictè apud sedem vacant; ut per renuntiationem, translationem, depositionem, privationem auctoritate Papæ factam (*Extrav. Ad regimen. h. t. int. com.*); sed obstat *Extrav. ex debito, de elect. int. com.* ubi beneficia per renuntiationem, electionem et cassationem vacantia, dicuntur vacare apud sedem. Ex quo sat clarè colligitur, quod termini isti promiscuè usurpentur. Porrò curia Romana ibi censetur existere, ubi moratur Papa cum suis tribunalibus et officialibus;

non verò ubi moratur solus tantum diversionis causa. Si tamen Papa alibi resideret, et curiam relinqueret Romæ, utrobique vacatio contineret, quia utrobique esset curia, illic cum capite, et Romæ cum corpore; sicut factum sub Clem. VIII. ann. 1598. Ferrariam profecto, edita super hoc Const. 54. *Cum ob nonnullas.*

45. Q. I. *Quæ beneficia reserventur in corpore juris communis?*

R. Illa solum, quæ vacant apud Sed. Apostol. vel in curia Romana. Et hæc est unica reservatio in Corpore Juris communis (c. 2. *h. t. in 6.*), quam determinat Bonif. VIII. c. 34. *eod.*, et Clem. V. *Clem. 1. ut lite pend.*, ut illa beneficia Sedi Apostol. reservata intelligantur, quæ obtinent Legati, aut Nuncii Apostolici, curiales curiæ Romanæ, Papæ, vel Cardinalibus deservientes, et alii ad Rom. Curiam negotiorum causa venientes, vel inde recedentes; si eos ibi, vel in loco vicino ad duas dietas (dieta una, seu iter unius diei, continet 20 milliaria italica) mori contingat. Hæc autem reservatio durat tantum uno mense, intra quem si Papa non provideat, ordinarius collator providere poterit, ne diuturnior vacatio Ecclesiis sit damnosa (c. 3. *h. t. in 6.*)

46. Q. II. *Quæ sint reservationes in Constitutionibus Extravagantibus?*

R. 1.º *Extrav. Piæ h. t. int. com.* reservantur beneficia apud sedem vacantia, conformiter c. 2. 34. *h. t. in 6.*—2.º *In Extrav. Ex debito, de elect. int. com.* plura beneficia reservantur, sed constitutio ista temporaria cum Papa expiravit, ibi: *donec Christi dignatio etc.*—3.º *In Extrav. 5. Execrabilis h. t. int. com.* (ponitur etiam inter Extravagantes Joannis XXII.), reservantur dignitates, personatus, officia, prioratus, beneficia curata, non solum pro foro interno, sed et externo, quæ quis per pluralitatem obtinuit. Reiff. hic à n. 456. dicit, tantum beneficium posterius, quo quis ob inobedientiam privatur ipso jure, reservari Papæ; prius verò pertinere ad collationem Ordinarii, secundum c. 38. *h. t.* Alii verò dicunt utrumque reservare sanctæ Sedi, et quod magis videtur conforme textui, ibi: *quæ omnia etc.*, et ibi: *Et hi de beneficiis tam dimissis, quam perditis etc.*; si autem utrumque retineatur, utrumque est perditum.—4.º *In Extrav. Bened. XII. Ad regimen 23. h. t. int. com.* reservantur Sedi Apostolicæ omnes Ecclesiæ cathedrales, et his majores, et omnia alia beneficia vacantia apud Sedem, etiam electiva et regularia: item vacantia per translationem, depositionem, cassationem, promotionem, consecrationem, et similes modos, qui auctoritate Papæ exercentur.—5.º *In Const. 85. Pii IV. Romanum Pontificem* reservantur beneficia per simoniam confidentialem obteñta, imò omnia beneficia talis simoniaci, ex Cons. 85. S. Pii V. *Intolerabilis.*—6.º *In Constit. S. Pii V. In conferendis*, reservantur beneficia Parochialia contra formam Tridentini sine concursu collata. Sed sicut dispositio Tridentina, ita et constitutio ista non est ubique usu recepta.—7.º *In Const. Greg. XIII. 66. In Ecclesiis*, et Const. 29. S. Pii V. *Cum ex Apostolatus* reservantur beneficia vacantia propter crimen hæresis.—8.º *In Const. 42. Pauli IV. Inter ceteras*, reservantur beneficia vacantia eorum, qui se pro aliis examini subjiiciunt ad consequendas annuas pensiones. Plura de his vide in Reiff. et Gonz. ad reg. 8. *Canc. Gl. 31.*

47. Q. III. *Quæ beneficia, reservantur in regulis Cancellariæ Apostolicæ?*

De his regulis vide dicta in prolegom. n. 48. Exempla earum scitu digna, plura invenies in Bullario Rom. ut Const. 7. Urbani VIII. 1623. die 21. Octobr. Alex. VIII. Constitut. 2., Innoc. XII. Const. 6. etc.

R. *In regula 1.^a*—Reservantur beneficia expressa in Extrav. *Ad regimen execrabilis* cum ampliacione ad beneficia officialium S. Sedis, licet ante obitum officiales esse desierint, et ad beneficia notariorum, et ea, quæ contra formam, et decreta Concilii. Trid. sunt obtenta.

In regula 2.^a—Reservantur Papæ omnes Ecclesiæ cathedral. et his majores, monasteria virorum monachis destituta, vel commendari solita, excedentia annum valore 200 florenorum auri, et beneficia omnia ad collatores ordinarios pertinentia, quæ vacant, sede eorum vacante, donec successores eorum pacificam possessionem obtineant.

In regula 3.^a (in recentioribus est addita.)—Ampliatur Const. *Execrabilis*, ne quis secundum beneficium incompatible cum priori obtinens, illud resignet in fraudem Apostolicæ reservationis.

In regula 4.^a (olim tertia.)—Reservantur omnes dignitates majores post Pontificalem seu Episcopalem in cathedralibus, et principales in collegiatis Ecclesiis, scil. una in singulis Ecclesiis, nisi duæ essent æquæ principales. Item prioratus, præposituræ, et aliæ dignitates regulares conventuales et præceptorie generales Ordinum, non tamen militarium; modò sint dignitates perpetuæ etc.

In regula 5.ª—Beneficia collectorum et subcollectorum.

In regula 6.ª—Curialium.

In regula 7.ª—Cubiculariorum etiam honoris.

In regula 8.ª—Beneficia Ecclesiæ Lateranensis, et S. Mariæ Majoris, et S. Petri, et omnia ad provisionem Cardinalium pertinentia; si in eorum absentia à Romana curia vacant, sunt Sedi Apostolicæ reservata.

In regula 9.ª—Reservantur omnia beneficia qualitercumque qualificata, vacantia mensibus papalibus: Januario, Febuario, Aprili, Majo, Julio, Augusto, Octobri et Novembri. Ceteris verò collatoribus pro alternativa collatione relinquuntur quatuor menses, scil. semper unus post duos papales, Martius, Junius, September, et December. Plenius ista vide in textu Regularum. At Episcopis et his Superioribus conceditur ibi gratia alternativæ collationis per sex menses; dummodò vacatio accidat, ipsis in diœcesi existentibus. Plenius per concordata Germaniæ alternativa sex mensium conceditur collatoribus Germaniæ, sive die vacationis existant, sive non existant in sua diœcesi. Et juxta hoc menses papales sunt: Januarius, Martius, Majus, Julius, September, November. Menses verò ordinariorum collatorum: Februarius, Aprilis, Junius, Augustus, October, December. Ultima dies mensis finitur hora duodecima noctis, et in discordia horologiorum attenditur principale, si bene incedat, vel statur pro favore Ordinarii. Porrò sub alternativam cadunt omnia beneficia non reservata, nec specialiter excepta, licet sint parochialia, patrimonialia, monocularia, dignitates secundariæ in Ecclesiis cathedralibus et collegiatis:

nam in *cit. reg.* 9 textus generaliter loquitur de beneficiis quibuscumque, et qualitercumque qualificatis. De exceptis infra dicam.

48. Q. IV. *Quæ beneficia reservantur in concordatis Germaniæ? ^a*

49. Q. V. *Quæ beneficia non comprehendantur sub reservatione generali?*

R. Seqq.:—1.º *Manualia*, sive secularia, sive regularia; quia ex defectu perpetuitatis non sunt propriè beneficia.—2.º *Beneficia juris patronatus laicorum*, imò et mixti; quia juri quæsito laicorum, nisi specialem de hoc mentionem faciat, Papa nunquam censetur derogare.—3.º Beneficia resignata *ex causa permutationis*; et forsitan etiam ex alia causa, cum resignata non dicantur in rigore vacare; Laym.—4.º *Beneficia de mensa*, sive sint incorporata mensæ Episcopali, sive capitulari, sive regulari; vel si sint accessoriè unita, vel vicariæ perpetuæ, quibus rector Vicarium præficiat. San. Pius Const. 47. *Ad exequendum*.—5.º Beneficia Ecclesiæ non numeratæ, seu *receptivæ*, cum defuncto beneficiato non vacant, sed cum eo moriantur.—Denique ea omnia, quæ in rigore non sunt beneficia: nam reservatio, utpotè odiosa, et juri communi adversa, non tantum specialis, sed et generalis, est strictæ interpretationis, ut communis tenet contra Gonzalez: atque ita sub reservatione dignitatum non veniunt Episcopatus; nec sub reservatione collationum electiones etc. Similiter reservationes specialiter post concordata non videntur stringere Germanos, ut in Const. S. Pii V. *Cum ex Apostolatus*. et altera *Romanum Pontificem*, Greg. XIII *Humano*, Alexand. VI *In eminenti*, in Trid. S. 24. c. 43. *de refor.* etc.; nam Pontifex non censetur derogare concordatis, nisi id exprimat, ut supra dictum. Item si Episcopus in Ecclesia electiva, factus Cardinalis, obtinuit indultum liberæ electionis, non censetur Episcopatus reservatus Papæ.

50. Q. VI. *Quid, et quæ sint beneficia affecta?*

R. 1.º Affecta sunt illa, quibus Papa aliquando manum apposuit incipiendo conferre; ita ut ab inferiori collatore conferri nequeant. Convenit affectio cum reservatione, quod per utramque inferiori collatori tollatur potestas conferendi. Differt verò in multis; nam reservatio fit per verba expressa, est continua et diuturna, et locum habet tantum in beneficiis: econtra affectio fit ipso facto, ex quo tacita oritur reservatio; desinit si provisio secuta est, ut, secuta vacatione, inferior conferat: et locum habet etiam in Ordinibus, ut ordinatus à Papa nequeat Superiores Ordines ab alio recipere (c. 42. *de temp. Ord.*)—Vide notat. post hoc c. tom. I. p. 407. —Item in causis, si Papa per se, vel per delegatum cæpit cognoscere; tunc enim inferior non cognoscat in eadem causa, nisi utrobique adsit licentia Papæ.—2.º Beneficia per appositionem manus papalis fiunt affecta: I. Si Papa prohibuit, ne electores ad electionem procedant. II. Si beneficium, vel jus ad illud resignetur in manibus Papæ. III. Si Papa alicui dat beneficium in Commendam. IV. Si mandet alicui provi-

^a—Cum hæc quæstio, ut patet, ad jus particulare Ecclesiæ Germanicæ spectet, omittitur ejus responsio. (N. E.)

deri de beneficio proximè vacaturo. V. Si Papa etiam invalidè conferat alicui beneficium, ut comm. docet contra Abbatem.—Econtra affectio non fit: I. Si Papa apposuit manum, non ad conferendum, sed ad alium effectum, v. g. ad præstandam pensionem. II. Si conferre voluit ex causa permutationis, vel resignationis in favorem tertii; et interim beneficium vacat per obitum. III. Si conferre voluit ex falsa relatione reservationis, quæ non fuit. IV. Si Ordinarius prior contulit: at in dubio præferendus est provisus à Papa. V. Si beneficium sit juris patronatus laici, aut vertatur præjudicium concordatorum. VI. Si appositio manus semel est sortita suum effectum; Gonz. Reiff. et alii.

§. V.

De primis precibus Imperatoris Romanorum.

51. Preces istæ sunt: nominatio personæ idoneæ ad certa beneficia competens Imperatori, seu Regi Romano ex indulto Sedis Apostolicæ. Dicuntur *preces*, quia Imperator non confert, sed tantum petit nominando, ut collator ordinarius conferat; et quia *preces* hæ nituntur mandato Apostolico, evadunt *preces armatæ*. *Primæ* verò vocantur, quia sunt prima petitio Imperatoris; et *primariæ*, quia præferuntur collationi omnium aliorum collatorum.—Jus primarum precum est omninò antiquissimum, et descendit ex gratia et indulto Sedis Apostolicæ; non verò ex vi electionis imperatoris, ut tenent catholici contra hæterodoxos Fritsch, Vitriar. Reinking. etc.; nam id probant antiquissima diplomata Rudolphi I et II. Ferdinandi II et III, in quibus tales preces dicuntur favorabiliter, ex mera liberalitate, et de Apostolicæ potestatis plenitudine concessæ; et licet in illis revocatio sit ad antiquam consuetudinem, tamen hæc consuetudo dicitur probata, et roborata auctoritate Apostolica. An verò jus primarum precum competat Imperatori ex indulto Apostolico semel pro semper dato, aut consuetudine per Sedem Apostolicam approbata; an verò singulis Imperatoribus opus sit novo speciali indulto, lis est etiam inter catholicos, quam hic non decido. Vide Engel, Reiff. Schmalz. et præ ceteris Chokier.

52. Q. I. *Quid juris habeat Imperator vi primarum precum?*

R. 4.º In omnibus Ecclesiis Rom. Imperii, prout nunc est, junctis Ecclesiis Metensi, Tullensi et Verdunensi, quæ salvis prioribus juribus in Pacific. Westphal. incorporatæ sunt coronæ Gallicæ, semel pro uno beneficio quocumque, etiam electivo, nominare potest, et quidem in singulis Ecclesiis: sic enim habetur in tenore primarum precum. Excipe dignitates Pontificales et principales in Ecclesiis cathedralibus et collegiatis, beneficia juris patronatus laicorum, ex natura sua regularia, ut Abbacias,

litigiosa, manualia, resignata ex causa permutationis, Vicarias temporales, monocularia; et si collator non habet ultra tria beneficia.

2.º Nominatio Imperatoris non impeditur per concordata Germaniæ, nec per regulas Cancell., nec per rescripta, aut reservationes papales (exceptis, quæ continentur in extrav. *Ad regimen. h. t.*), nec per statuta et consuetudines particulares: et ideo precista ignobilis recipi debet in Ecclesia, in qua non nisi nobiles recipiuntur. His tamen non obstantibus; cum privilegium hoc exorbitet à jure communi, strictæ est interpretationis.

3.º Imperator hoc jus nominandi committere potest aliis, sicut Wenceslaus Imp. commisit Ruperto Seniori Paletino per diocesim Spirensis et Wormatiensem. In dubio, an quis prius à Cæsare: an ab ejus Commissario nominatus sit, præfertur nominatus à Cæsare, utpote digniore.

4.º Imperator auctoritate Apostolica constituit exequutores primarum precum, qui hanc potestatem, cum sint delegati principis, subdelegare possunt, et cogere ordinarios collatores ad conferendum; alioquin, ipsis recusantibus, exequutores conferent.

5.º Imperator postquam unum nominavit, re integra potest variare, et alium nominare, etiam privative: nam per talem nominationem nullum jus acquisitum est nominato, etsi in rotulo, seu albo Cæsaris adscriptus sit; ergò sicut exequutor revocari potest, ita et nominatio. Tunc autem res desinit esse integra, dum imploratum est officium exequutoris, aut collatoris.—Nec urget paritas à præsentatione ex *c. 24. de Jure patr.*; nam præsentatio est ad beneficium vacans, adeoque favorabilis; nominatio autem ista est ad beneficium vacaturum, adeoque odiosa et restringenda.

53. Q. II. *Quid juris circa precistam?*

R. 1.º Precista, seu nominatus debet esse idoneus Clericus.

2.º Intra mensem à die notæ sibi vacationis petere debet beneficium, ne Ecclesiæ diu vacent (*cap. 6. elect. in 6.*); lapso mense, re integra, adhuc est acceptationi locus (*arg. cap. 17. h. t. in 6.*); obtento autem pacificè secundo incompatibili, primum vacat.

3.º Precista nominatus ad plura beneficia, uno obtento, ad cetera non habet jus, sed hæc redeunt ad Imperatorem; cum talis nominatio sit alternativa.

4.º Si nominatio fuit indeterminata ad quodcumque beneficium, precista in optione habet, ut acceptet beneficium proximè vacans, vel eo omisso, expectet vacantiam alterius. At si nominatio fuit determinata ad hoc beneficium, eo non acceptato, preces expirant; cum ad aliud se non porrigant.

5.º Si precista dicat vacare beneficium per obitum Titii, quod vacat per obitum Caji, dummodò reipsa vacet, id non obest acceptationi; quia falsa demonstratio non nocet, si de corpore, seu re constet (*l. 17. ff. de condit. et demon.*)

6.º Mortuo Imperatore ante acceptationem beneficii, preces non expirant, cum sint gratia; sicut præsentatio à patrono facta, re integra, non evanescit.